

Full diocesà

20 de desembre del 2015

p4 – Manifest de Nadal de Càritas diocesana

p5 – Inici de l'Any de la Misericòrdia

Pessebre de la Llar del Sant Crist d'Igualada 2015

Us desitgem
unes bones
festes de Na-
dal a tots!

«Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà»

Diumenge IV d'advent / Cicle B

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

(5,1-4a)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

(Salm 79)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

(10,5-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

(1,39-45)

«Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau»

L'alba de Nadal

Josep Molist i Rifà, prev.

Ratzinger, a propòsit dels dos primers capítols de l'evangeli de Lluc, suggereix un antic gènere literari hebreu, el «midraix haggàdic», que ens ofereix una interpretació de l'Esriptura mitjançant narracions. La imaginació de l'autor inspirat i la fantasia del relat ens aventuren en l'univers literari de la Revelació. Ja no podem reduir les paraules a conceptes racionals, ni fragmentar-ne el contingut, perquè formen part d'un tot. Aquesta forma literària permet de comprendre la vinculació de Jesús amb Joan Baptista i, en definitiva, les profecies messiàniques amb l'infant de Betlem. Miquees, contemporani d'Isaïes, llegit en aquest diumenge d'anunciament, ens retorna a aquesta hermenèutica dels primers cristians que veieren acomplertes les profecies del Vell Testament en Jesús.

A Betlem Efrata (que vol dir 'fructuosa') hi ha de néixer el qui ha de regir Israel. Es podrà identificar perquè «es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor». En aquest mateix sentit, el relat de la visitació, a partir d'una escena quotidiana que el nostre pòsit cultural identifica com a costumista, vincula teològicament el Precursor amb el Messies esperat. L'epístola, aparentment fora de lloc, esdevé un incís que evoca la creu com a plenitud del misteri de l'encarnació. Perquè, tal com ens indica l'apòstol, «ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist feta una vegada per sempre». L'esclat de Pasqua, doncs, il·lumina l'alba de Nadal. I en l'alba de Nadal hi brilla l'Estrella del Mar (aquest és el significat del nom de Maria).

La imatge

Visitació (1963). Joan Rifà.
Santuari de Nostra Senyora de l'Ajuda, Balenyà (Osona).

Maria, gràvida de Jesús, corre a comunicar el seu goig a Elisabet, la seva parenta que també espera un fill. El trobament de les dues dones és un esclat d'entusiasme. Plenes de l'Esperit Sant, la joia els vessa del cor i els ompla la boca de lloances. El misteri més sublim és viscut i celebrat íntimament amb senzillesa i emoció.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

21 dilluns

— Sant Pere Canisi, (1521-1597)
— Sant Demetri, màrtir (†306)
Càntic 2,8-14 / Salm 32 / Lluc 1,39-45

22 dimarts

— Sant Flavià, màrtir (†362)
— Santa Francesca Xavier Cabrini, verge (1850-1917)
1 Samuel 1,24-28 / 1 S 2,1-8 / Lluc 1,46-56

23 dimecres

— Sant Llibert, papa (†366)
Malaquies 3,1-4.23-24 / Salm 24 / Lluc 1,57-66

24 dijous

— Sant Delfí, bisbe (†404)
2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a16 / Salm 88 / Lluc 1,67-79

25 divendres

— **La Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist**
Lectures: Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluc 2,1-14
Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluc 2,15-20
Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

26 dissabte

— Sant Esteve, protomàrtir (†34)
Fets 6,8-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22

27 diumenge La Sagrada Família / Cicle C

— Sant Joan, apòstol (s.l)
Eclesiàstic 3,3-7.14-17a / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Lluc 2,41-52

Manifest de Nadal de Càritas diocesana / "Deixa la teva empremta"

Càritas vol ajudar a tots els fidels a passar de les paraules boniques a l'acció. Tots, i més aquests dies sants, pronunciem paraules boniques, formulem bons desitjos. Càritas, però, ens demana alguna cosa més: practica, fes alguna cosa, mulla't, deixa la teva empremta. Ens demana que "estimem i que practiquem la justícia".

Vull veure en aquest lema la invitació del papa Francesc a fer el camí de la justícia a la misericòrdia. Comencem per a obrar de tal manera "que a cadascú ha de ser donat el que li és degut" i, poc a poc, desenvolupem aquesta actitud "progressivament fins a aconseguir el seu punt culminant en la plenitud de l'amor" (Misericordiae Vultus 20). En aquest manifest de Nadal de 2015 ens fixem, doncs, en aquesta primera pas-sa, sense perdre de vista la meta.

Diem justícia i ens referim a "la voluntat constant i permanent de donar a cadascú el que és seu". Això significa donar a cadascú allò a que té dret, allò que necessita per viure amb dignitat. Tots sabem que això suposa uns mínims més enllà dels quals no hi ha vida humana: aliments, habitatge, vestit i feina.

No són pocs els que defensen que béns que ens corresponen de justícia han de ser accessibles a tothom, no es poden mercantilitzar. És a dir, ningú pot enriquir-se amb l'alimentació, el vestit i l'habitatge bàsics, tampoc amb l'accés al treball. És veritat que no conculca la justícia que la major part de productes d'alimentació, que no són bàsics, es puguin sotmetre a la llei del mercat. Tampoc, que l'extraordi-

nària oferta d'objectes per a vestir-se i les moltes i variades propostes d'habitatge es regeixin per les regles de l'oferta i la demanda. Però, no és menys cert que una societat justa permet que els aliments bàsics, la roba imprescindible i un habitatge senzill estigui a l'abast de qualsevol persona disposada a treballar. Què lluny que estem d'això! Molts es fan rics a través de la mercantilització d'allò imprescindible per a la dignitat de les persones!

Tots coneixeu iniciatives públiques d'habitatge social. Tots també teniu notícia de mecanismes perquè els excedents productius no acabin destruïts sinó que es vehiculin a través dels bancs dels aliments. Potser alguns recordeu que la major part de cooperatives que, fa unes dècades, molts catòlics, inspirats per la doctrina social de l'Església, van crear se centraven en els camps agroalimentaris, de confecció tèxtil i d'habitatge. Un dels motius era promoure iniciatives laborals que escapessin al sistema capitalista on el marge de benefici era per a l'empresari i no per als treballadors. Un altre motiu, sens dubte, era la recerca de no carregar amb l'afany de lucre allò que era bàsic i imprescindible per a la justícia.

Practicar la justícia pot trobar una via en aquesta direcció. I mentre van naixent iniciatives d'aquest tipus, les nostres Càritas no rebran la nostra ajuda econòmica i de voluntariat per a muntar una botiga d'aliments bàsics a un preu molt assequible? No hi haurà persones o institucions que ens deixin tants pisos com tenen buits per a oferir-los a Càritas perquè els gestioni per a llogar-los a un preu social?

Necrològica

Mn. Andreu Planas i Santacreu

El passat dia 9 de desembre, als 85 anys d'edat, va morir Mn. Andreu Planas i Santacreu, prevere del bisbat de Solsona i rector de la parròquia de Sagàs.

Mn. Andreu Planas va néixer a la Torre d'Oristà el dia 23 d'abril de 1930. Va entrar al seminari l'any 1943, sent ordenat prevere el dia 17 de juliol de 1955.

Els seus destins i càrrecs foren:

L'any 1955, fou nomenat coadjutor de Fígols; el 1956 fou nomenat coadjutor de Casserres i encarregat de Fonollet; l'any 1958 fou nomenat coadjutor de Gironella; el 1959 capellà rector de la colònia Prat; el 16 de novembre de 1979, membre del Consell Presbiteral; l'any 1982, ecònom de Sagàs; el 1983, encarregat de Sant Maurici, la Quar i la Portella.

Des d'aleshores, va servir com a rector de la parròquia de Sant Andreu de Sagàs fins al dia de la seva mort.

Des de la diòcesi agraïm a Mn. Andreu tots els anys dedicats fins l'últim moment al ministeri sacerdotal. Preguem per ell perquè des de la casa del Pare pugui gaudir del repòs etern.

Celebració d'inici de l'Any de la Misericòrdia

Redacció/ Foto: Ramon Estany

El passat diumenge, dia 13 de desembre, va tenir lloc, a la catedral de Solsona, la celebració d'inici de l'Any de la Misericòrdia.

L'acte va començar a la plaça Palau, tocant de la catedral, amb una actuació musical del grup diocesà "worship" i unes projeccions audiovisuals sobre les obres de misericòrdia i sobre les iniciatives diocesanes que es portaran a terme durant aquest Any Sant. Durant l'acte es va explicar als fidels assistents quin és el significat de l'Any Jubilar i què simbolitza la Porta Santa i el gest d'obrir-la i travessar-la.

Tot seguit, va començar, a la mateixa plaça, la cerimònia litúrgica pròpia d'aquesta celebració que va consistir en una exhortació i oració del Sr. Bisbe, la lectura de l'Evangelí a càrrec d'un diaca i la lectura d'un tros de la butlla per part d'una persona laica. En acabar, el Sr. Bisbe es va dirigir a la porta de la catedral i, tot dient unes paraules, va trucar tres cops amb el bàcul. Quan la porta s'obrí, va entrar, seguit de tots els preveres, diaques, seminaristes i el poble fidel reunit amb una solemne processó fins l'altar. Allí va continuar la celebració amb la memòria del baptisme i l'aspersió al poble.

Dins la catedral va tenir lloc una dinàmica sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals, amb una

reflexió sobre cadascuna d'elles i sobre què hem de fer nosaltres davant la realitat del nostre món. A mesura que s'anaven llegint els textos, van anar sortint davant el presbiteri unes persones que portaven una lletra cadascuna; aquestes lletres van formar al final la paraula "Misericòrdia". I com a ofrenes, aquestes mateixes persones van oferir un mirall perquè l'ofrena som nosaltres, tota la comunitat. El grup musical "worship" va acompanyar també aquest acte.

La celebració va concloure amb el cant Salve Regina i amb la felicitació al Sr. Bisbe amb motiu del 5è aniversari de la seva ordenació episcopal.

Ordenació Diaconal

Diumenge vinent, dia 27 de desembre, a les 17h., a la Santa Església Basílica Catedral de Solsona, Mons Xavier Novell ordenarà de Diaca al Sr. Abel Trulls i Noguera, al servei de l'Església de Solsona.

La família i la diòcesi us conviden a tots a aquesta celebració perquè acompanyeu l'Abel en aquest pas tan important.

Protestes per una greu profanació a Pamplona

Redacció

Saltava la notícia fa unes setmanes a la capital de Navarra. Una exposició titulada «Desenterrados» en una sala municipal contenia segons l'autor, Abel Azcona, un total de 242 formes consagrades que havia recollit ell mateix simulant combregar i formant amb elles la paraula «pederàstia».

La indignació entre els catòlics navarresos va ser immediata. Diverses concentracions i pregàries es van realitzar davant la sala d'exposicions. L'Associació Espanyola d'Advocats Cristians va posar una querrela criminal. El bisbe de Pamplona va convocar dues misses de reparació a les catedrals de Pamplona i Tudela en què van assistir, en total, unes deu mil persones.

L'arquebisbat va manifestar en un comunicat que aquest fet «suposa una profanació gravíssima de l'Eucaristia, fet que ofèn profundament la fe i els sentiments catòlics, i atempta contra la llibertat religiosa». Les formes consagrades finalment van ser retirades de l'exposició.

Notícies de Poblet

Redacció

L'abadia de Poblet ha celebrat el mes passat el 75è aniversari de la recuperació de la vida monàstica.

L'any 1940, quatre monjos cistercencs italians arribaven al monestir de Poblet per restablir-hi la vida monàstica perduda 105 anys enrere. Va ser en 1835 quan la comunitat —aquell moment formada per 59 monjos, 11 conversos i 11 novicis— va ser exclaustrada com a conseqüència de la Desamortització de Mendizábal.

Després d'un segle abandonat, a principis del XX es va impulsar la recuperació del monestir i en 1940 es reprenia la vida monàstica. 75 anys més tard, una comunitat formada per 30 monjos

continua al capdavant d'aquest element declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO en 1991 i és per això que el monestir celebra enguany l'efemèride amb un conjunt d'actes que s'iniciaran demà i que tindran continuïtat en els pròxims mesos.

Uns dies després de la celebració d'aquesta efemèride, el cenobi ha elegit nou abat. El monjo Octavi Vilà és el nou abat del monestir cistercenc de Poblet, en substitució del pare Josep Alegre, que va presentar la seva renúncia per motius d'edat. El nou abat, nascut a Tarragona en 1961, va vestir l'hàbit cistercenc el dia 26 de gener del 2006 i va rebre l'ordenació sacerdotal l'1 de maig del 2015.

Notícies Breus

Nou comentarista litúrgic

Des d'aquesta setmana el Full Diocesà incorpora una nova ploma per als comentaris de les lectures dominicals: Mn. Josep Molist i Rifà, actual rector de les parròquies de Sant Andreu de Tona, Sant Vicenç de Malla i Sant Esteve de Múnter. Agraïm la seva disponibilitat i aprofitem l'avenç per a donar les gràcies a qui ens ha ajudat a copsar el sentit de les lectures durant el darrer any litúrgic: Mn. Joan Mir.

L'article

No tot són males notícies

Climent Forner, prev.

És terrible. Així que et lleves de bon matí, només cal que engeguis la ràdio o la televisió per a quedar esgarriat dels tristos esdeveniments que acaben de tenir lloc arreu del món o no tan lluny, a tocar de casa. Quan després, havent esmorzat, fulleges els diaris, aquests no fan altra cosa que confirmar-te gràficament les desgràcies: guerres, violències de gènere, assassinats, corrupcions, robatoris... On anirem a parar? Estic pensant, per força, en els atemptats terroristes d'ara fa un mes a París. Quin horror! La fi del món? No pas encara, si Déu vol, però... Sort que cada dia surt el sol! Sempre, des de Caïn i Abel, que deu haver estat més o menys així, però... Quin mal ús que els humans fem de la llibertat, la gran dignitat de què Déu ens dotà en crear-nos a imatge i semblança seva! Cridats a ser bons i perfectes com ell, el Pare, som capaços de degradar-nos fins a nivells de maldat i barbàrie inimaginables; fins a matar i suïcidar-nos, si cal, en nom d'Al·là, o del déu que sigui, i pecar, a més, d'hipòcrites, ja que, mentre bombardegem certs països tinguts per enemics, els fornim d'armes, sucós negoci. Abans no se sabia, però avui dia, que tot se sap immediatament, els mitjans de comunicació sembla que s'hi complaguin d'una manera morbosa, repetint un cop o un altre cop les escenes escabroses com si fossin les úniques a oferir. Cal agrair-los la informació, sens dubte, però jo em pregunto: Tot són malvestats? Tot és negatiu? ¿No hi hauria, o no hi ha també moltíssimes persones i coses ben positives i exemplars, a donar a conèixer en tots els àmbits: polític, social, familiar, eclesial? Bé, deixem-ho.

Són dues petites notícies de caire religiós i ensems patriòtic les que volia comentar pel goig que m'han donat, més enllà, naturalment, de les que sol proporcionar-me el Barça, com la del dia 21 de novembre proppassat. Una: la Mare de Déu de Queralt —la «meva» Mare— és present, de fa un parell de mesos, a la catedral de l'Alguer (Sardenya), amb una rèplica d'imatge, justament enguany que s'escau el centenari de la seva coronació canònica. Hurra! Una altra: l'arquebisbat de Tarragona dedica unes Jornades al Dr. Josep Pont i Gol, que en fou Pastor, en el 20è aniversari del seu traspàs (1995-2015). Hurra! És tota l'Església catalana en general (i en particular la solsonina, de la qual era fill) que l'hauria de recordar i enaltir per la rellevància de la seva acció apostòlica en plena consonància amb el Concili Vaticà II. Ai dels fills que s'obliden dels seus pares!

Aquests dies cal dir com la bona nova més nova de la història de la humanitat és l'anunciada per l'àngel: «No tingueu por. Avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor.» Si el naixement d'un infant qualsevol és l'alegria més gran d'aquest món, ara imagineu-nos com hauríem d'esclatar de joia, malgrat tot, els qui creiem en l'Infant. Bon Nadal!

El llibre

Oraciones y reflexiones para el Año de la Misericordia

Juan Jauregui

«La malaltia que pateix el món, la malaltia principal de l'home, no és la pobresa o la guerra, és la falta d'amor, l'esclerosi del cor» (Mare Teresa de Calcuta).

Què ofereix aquest llibre? Reflexions i oracions agrupades en dues parts: salms de la misericòrdia i relats del Nou Testament. L'estil és l'habitual d'una celebració de la Paraula. Donada l'amplitud d'algunes introduccions i la varietat de reflexions ofertes, és possible utilitzar el material com a catequesis especialment per a adults i joves. L'animador que se serveixi d'aquestes propostes compta amb una gran riquesa de contingut, la qual cosa li exigirà sintetitzar, reduir, escollir allò que jutgi més oportú per al seu grup o comunitat.

Completen la riquesa del llibre les cançons originals de l'autor que van en apèndix.

El primer regal

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots hem rebut nades i, segurament, la majoria virtuals. Jo n'he rebut una en forma de vídeo titulat "El primer regal". Comença amb la fressa i el neguit dels regals de Nadal. Continua, amb oportú canvi de ritme i de música, parlant del "primer regal". Explica, amb delicadesa i bellesa, que ni es va comprar, ni es va embolicar, ni fou or, ni encens, ni mirra, sinó que fou un regal d'amor, de vida, d'un pare a tots els seus fills, perquè "Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna" (Jn 3,16). El vídeo conclou invitant a descobrir aquest "regal sagrat" a través de la lectura de la Bíblia i a acollir-lo mitjançant la pregària. Jo hi afegiria: participant en les eucaristies d'aquests dies.

Aquest vídeo transmet amb molta traça el que ens explica el Sant Pare al núm. 1 del document de l'Any de la Misericòrdia: "Jesucrist és la misericòrdia del Pare. [...] Ella s'ha tornat viva, visible i ha assolit el seu cim en Jesús de Natzaret. [...] Ell envià el seu Fill nascut de la Verge Maria per a revelar-nos de manera definitiva el seu amor".

Aquest missatge -via vídeo, via escrit papal-, tot i semblar més que vist, té una novetat immensa per a moltes persones que viuen al nostre voltant. Més que mai ens cal el regal de la misericòrdia de Déu: un encontre d'amor amb Ell, a través de Jesús. Perquè, després de molts anys farcint el Nadal de "família i regals", quan cada vegada més persones es queden sense ni una cosa ni l'altra comencen a avorrir el Nadal i en fugen. Quan, en canvi, el Nadal esdevé la visita misericordiosa de Déu, aleshores qui no desitjarà que arribi Nadal. Perquè, qui de nosaltres no necessita ser estimat incondicionalment, alliberat d'allò que li pesa, orientat enmig de la seva confusió,

acollit, sense prejudicis, ajudat, amb paciència, i invitat, amb amor, a canviar?

Podem portar aquest "primer regal" als altres, a tants que el necessiten! A més de fer-los arribar aquest vídeo, perquè no visitem aquell familiar, amic, conegut, veí, usuari de Càritas i li portem aquest regal? Perquè no li dediquem un temps generós sigui quina sigui la seva vida? Perquè no l'ajudem en allò que més necessita? Perquè no li parlem de l'amor de Jesús des de la nostra experiència? Perquè no li contagiem la certesa que també ell pot canviar?

Si voleu veure el vídeo sobre "el primer regal", el trobareu, annex a aquesta glossa, a la web del bisbat (www.bisbatsolsona.cat). Ja sabeu que demanar a un fill o a un nét que us ajudi a mirar-lo, amb l'excusa que no sabeu fer anar l'internet, és una magnífica ocasió perquè ells també el vegin.

